

צדיק תמים ענו ובבעל מדרות טובות", יש מקומות לומר שיבוא בהסבירה שהקמת חיית מאוחדת היא גניבת דעת הבורות והיקר האמת ו'וכי', אם זה לא יועיל הרי ישנה עוד עצה להסביר: מי אמי ומזה אמי זהן לא ישמעו בקולי, ואין בידי למחרת וכוי, וכוי, ועוד טענות שונות ומשונות, אבל הרי אין כל טענות אלו משנות את המציאות, גם בכגן דא רק לפני הקב"ה גלו' אם יש בידו למחרות או לא.

את מההדורות של כ"ק מ"ח אדרמו"ר היא הנكرة ב' העולם אופטימיים, וב' החסידות – בטחון אשר טופ כל סוף ניצת הטוב האמת, ולא רק בהנוגע לעתיד הרחוק ולהכלל, אלא גם בהנוגע להפרט ובעתיד הקרוב.

ולכן אף שמחשבה מנקרת שמאחר שנשארו רקஇיה ימים בהם אפשר עוד להקים חזית, ובודאי לא אני היחיד המעוור על זה, וכל הכתוב לעיל הם ענינים פשוטים וمبואים, הרי ממן – או שענן מצד עצמו יביא להקמת החזית, אז גם מכתביו לא יועל –

בכל זאת באתי בשורתי אל, והרי לעולם יראה אדם עצמו שקול וכל העולם כולו שקול. ורואה אני לבתו בכי' שאם נוצר אומץ לב מיוחד לשנות עמדה של כמה שבועות לא תה' מנעה מצד זה, והרץן מהשי'ת שכ' יעצל הזדמנויות זו על ידי ניצול השפעתו במילואה ובתקיפות הלי גדוללה להקמת החזית המאוחדת של כל ארבעה המפלגות.

ומובן מעצמו שהכוונה בכל הכתוב לעיל הוא אך ורק לחיזית טכנית בשבי הבחירה, כי כל הקשר הקמת החזית בתנאים בלתי טכניים והנוגעים להמחרת הבחירה, אף אם יהו צודקים במאה אחות, הרי בהתחשב עם המציאות – על ידי זה מבטל מלכתחילה אפשרות ההקמה, ולא רק שאין מקרים אונთ, אלא מהרס אפשריות זו.

תוקתי שכמזר"ל אין אדם נתפס על צערו, הנה לא יקפיד על אי-איזה הביטויים שבגונ"ל שאפשר Katzת חריפים הם. ות"ח מראש אם ישרני טוב בנקודה העקרית. ויהי רצון שיתאמת הבטחון שלו בנצחון הטוב והאמת אף' במפלגות.

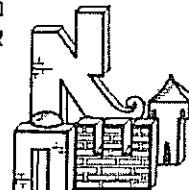
בכבוד זברכה.

וכמו שהמפלגה דורשת מאת חבירי' שיעורתו לפי שעה על ענייניהם הם, לטובת המפלגה, ובבטיחה תמורה זה שבסיום האחרון ירויח גם הפרט על ידי ויתור זה, וככהנה וככהנה, הא הדין ועוד במידה נוספת יותר, בהנוגע לויתור המפלגה על רוחו' היא לטובת כל הציבור, וכן צריך לומר בויתור הפרט, בויתור המפלגה או של הציבור לטובת החזקת הדת ומילוי דרישות. אלא שכן שדרתנו היא תורה אלקינו היאן סופי, גם הרוח הבאה מהויתור לטובת הדת היא בלא-גבoli לגביה הויתור.

ובהותיות ברורות יותר, איש דתוי ואפלו מפלגה שקוראת עצמה בשם דתית, על' להחשיב לכל לראש הרוחנים בשיטה הדת, ורק אח'כ להבא בחשבונו רוחו' המפלגה. ועוד זאת בזה, אשר אי אפשר להוציא שולל את הבוחרים עד אין קץ, ובודאי ימצאו אלה אשר יציגו ויבלוito את הסטירה הבולטת, שבין תכניות מפלגה דתית ופעולות' המבאות היקק ברור לדת בשבייל רוח מסופק ביותר של אנשי המפלגה. וזה מוכרה להביא היקק גם למפלגה ולאנשי'.

ובודאי לモתר להעלות בזכרן כי המצב בעת הבחירות האחירות לכנסת, ששמשו הבחירה שדה קרב למפלגה דתית לחברת הדוקא, למסע השמיצה וחירוף וגידוף של מפלגות דתיות מבלי כל הגבלה, וקיים "ביהור" גודל-ומביהל את הנאמר מהרשיך ומחריביך מפרק יצאו.

והנה כל זה – מקומו כshedaberim עם פב"פ בתור מנהיג מפלגה, אבל לפ' אמונתי, המיוסדת. על מה שנتابкар בארכוה בתורת החסידות, וב' רבען הזקן (תניא ספי"ט) – בחינת חכמה שבנפש האלקית כשותחהילה לפועל פעולתה, אז כל הענינים המוגדים על זה ומעליהם ומוסתרים עלי', בטלים וمبرטלים והוא כל הוי ממש כו', וככתוב הרים כדוגג נמס, עצםכח זה כל כך לעמוד בנסיו' למסור נפשו וכוי' וכו'. ובתוםני שאם יתבונן לשעה קלה שבודאי לפ' כל השיטות הנה העדר הקמת חזית מאוחדת – מידיו ספק לא יצא שעלול להזיק לעוני הדת בארץ אשר עני' ה' אלקוך בה מראשית השנה ועד آخرית שנה, יהיליט שבענינים אלה, אפילו ספק וספק ספיקא מחיבים (ומזכים) את כל מי שיוכל לעשות בהזה, לנצל את כל השפעתו בכיוון הטוב. מונן שגמ' היזה'ר איננו עומד מרוחק ורך מתבונן בהנעשה, אלא ממציא לכל אחד ואחד טעמים מתאימים לתוכנות נפשו. וב' כ"ק מ"ח אדרמו"ר בשם אבי, הנה "לפעמים מתלבש בלבוש

טיענות

לא' שמסר לידי הספרי כעשרה ספרים עתיקים והביע את רצונו להשיג עוד:

- 1) רצ"ב ות"ת.

לעסוקני אנ"ש בארה"ק שביקשו לעשות שליחות מסיימת מהרבי לצורך גיוס כספים בשווי זה ע"פ הצעת שהועלתה עבורם עסקנים מסוימים:

- 2) בכ"ז כעצת מנהל הספרי, كان שיבורר כ"ז וכו'.
- 3) אזכירעה"צ לבשו"ט בכהן"ל.

בהתיבות "עסוקני אנ"ש דכאן" הקיף כ"ק אדמו"ר בעיגול

1) ואיפה יודעים ע"ד המצב .. בשוויין?!

בمعנה לאבי החתן שי' אשר כתוב אודות המצב במוסדותיו בעכו:

2) האמנם יציע עסוקן כל שהוא – דבר "שכל" צזה

בהתיעצות בידידים מבוגרים, ידידים ודאי תעניינו במצבם וככהן"ל. והרי ואהבת לרענן כמוון

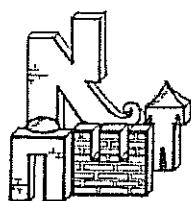
- 1) כלל
- 2) גדול
- 3) התורה

אזכירעה"צ

לשוחות מניין יארך לשויין שליחות גו"ר ע"י אורח מהה"ק?!
3) יתיעצו עם אנשים מסודרים (ולא עסקנים מסווג הנ"ל) ויבקשו לעצם ולא לדוחותם בקש ויעשו עצותם. אזכירעה"צ.

במהשך להנ"ל כתבו שוב אודות המצב וענה ע"ז כ"ק אדמו"ר:

הרי כבר ענית!!!
אזכירעה"צ עוה"פ.

למטה בכתב היד של הרבי:
**כמזרמה נסע לפני כשלש שנים
 לאראה"ק ת"ז.**
לצלצל להזואר לבורו.

המכ' דלהן מופנה לד"ר אפרת - ברכות
 ואיחולים לקראת השנה החדשה.
 בראשית המכטב נכתב "עפראס" - העביר
 ע"ז הרבי קוז וכתב מתחת "אפרת".

עפראס"ן, ז'

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
 Lubavitch
 770 Eastern Parkway
 Brooklyn 13, N. Y.
 HYacinth 3-9250

מנוחת מענדל שנייאורטאהן
 ליבאויטש

770 איסטברון פארקווי
 בוקליין, נ. י.

ב"ה, ימי הפליהוח, ה'תש"ג
 ברוקליין, נ. י.

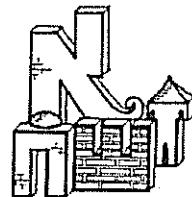
כבוד פר ישראל שי'
 המבוננה דר. גאנזט

שלום וברכהו

לקראת השנה החדשה, הבאת עלינו וועל כל
 ישראל לטובה ולברכה, הנני בזח לחייב ברבחי
 לו ולכל אשר לו, ברכת חייה וחחייה טובה
 לשנה טובה ומחוקה בגשמייה וברוחניתה.

8/8/67 נברכה

ת. (3)
 י. (3)
 ס. (3)
 נ. (3)
 א. (3)
 ת. (3)
 י. (3)
 ס. (3)
 נ. (3)
 א. (3)
 ת. (3)
 י. (3)
 ס. (3)
 נ. (3)
 א. (3)
 ת. (3)
 י. (3)
 ס. (3)
 נ. (3)
 א. (3)

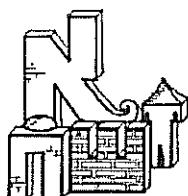
שני מכתבי הרשימות והפ"ן נתקבלו.
הפ"ן קראתי על ציון כ"ק מו"ח אדמו"ר
הכ"מ. נפנה נמסר ובקרוב יגיעם הקבלות.
מוסג"פ ה'קונ' לחה"פ ובתח
יזכה בו את הרבים.
החותם בברכת הח"פ כשר
ושמה לו ולכל המושפעים ממנו.
[- חי"ק -]

מכ' להרחה מהר"י ש"ר (כו' אדר
ה'ש"ת) – כיצד לאחר ההסתלקות התקשרותם
של החסידים – המקוריים לרבו עומדת גם עתה
– כמובן – כיוון שההתקשרות דיחודה צ"ל למעלה
מהזמן – ובתנוועה דהתקשרות ביתר עד כי אי
אפשר לנו אחרת ואז אין הפסק כל ח"ז ואדרבה
רוח אמשיך רוח ברוחניות וגם בגשמיות, למטה
מוסיף הרב בכת"ק:

הוּא מְרַפֵּא פָּעָנִי הַנּוֹרָךְ

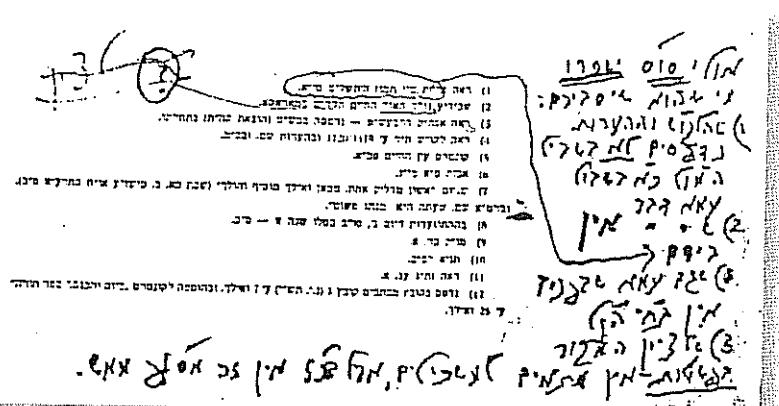
הוּא מְרַפֵּא פָּעָנִי הַנּוֹרָךְ
בְּרוּאָה וְבְּרָכָה
כחב כ"ק ז"ו "ה' ש"ג" ר' אב"ג באהר אסמבליון
חסידות אמר איזיטוועגן או זאו ס' איזו אויז מען נים לעופט
עכ"ל, ואם אבניאו גדריך או ג"ג גדריך... בבא"י מקוד גוטס
כל, על אהן בו"ג עתה ראנטבוי – תחיר טבוניזוי וו דזע האעלם
המעשה, ואל איזו"ב גדריך מהו רבי שעה מסצע דפנדב בין
חו"ז, זבדיניכם, הו"ז, זאיין פ"ל לבעז ח"ז, ווועסצע יט
בז פאנדי חאנציגים מהו דצע בעיניהם, וביחסם לאסידינו
ווקו פארו הגומרים וו ערער-כטאוז-כיזון שמחה קערות ריחירות
צ"ל למעלה מהזונ"ז זבדיניע דההקסטרוז בירhor עז, כי אומרים
לנטש ווועסזאי אפסי לנו אהרה כלל וככל, ואז אין הפסק
בל ח'ו, ואדרבתה דוח אנטזין דוח לנו, ברוחניות וווע
געגעיגוד ולכל טובי, כי בסו טמעלה בז לסתה ברובי-סבע
(סלאעלזה כתז"ז) הצעב לאטיטיב.

ען אטזאי הצעיזין והטז עטיגז. הילך
בלעט עי' ז' עז איז אנטז הצעז הצע. לילז רזז
וינזז יטיגז גלזין... איז איז גלזין גלזין
איז איז גלזין גלזין... ווועז יטיגז ז' איז
ד.כ.ז. מ. האונז גלזין... חה' גלזין ז' איז
ז' איז האונז גלזין איז איז גלזין גלזין

*...בְּלֹא לֵבָב כַּלְלֵבֶב וְלֹא בְּלֵבָב כִּילֵבֶב יְהִי בְּלֵבֶב
לֹא בְּלֵבֶב הַבְּלָבֵב תְּזִקֵּנָה לְמִזְרָחָה וְלְמִזְרָחָה תְּזִקֵּנָה
בְּלֹא בְּלֵבֶב לְמִזְרָחָה וְלְמִזְרָחָה תְּזִקֵּנָה
בְּלֹא בְּלֵבֶב לְמִזְרָחָה וְלְמִזְרָחָה תְּזִקֵּנָה – יְהָרֶב הַבְּלָבָב...*

כת"ק שבו כותב הרב ע"ד השתתפותו במגבית המוחDOT של "בית רבקה", ומבייע תקוות שאנ"ש ש"י השתתפו ג"כ במגבית באשר הוא מוסף שיסדו הרב הבודם נ"ע והי' יקר בעיניו מ"ב אלול ה'שי"ת.

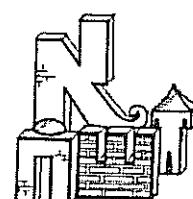
באחת הפעמים שהגישו לרבי להגיה "שיעורת ק' " כתב הרב בצד:

- אולו ס"ס ישכרנו מי שהוא שיסבירו:**
 - 1) שהליך "שׁ" וההערות נדפסים לא בשביל המוויל כ"א בשbill' עצמא דבר.
 - 2) שעמא דבר אין בידיים (ומסמן הרב על העראה ו: שיחות ט"ו תמדו היטשל"ט סי"א)
 - 3) שם עצמא שבפניהם איןתח"י הנ"ל
 - 3) שלצין המקור בפרשיות – אין מתאים למשכילים, אבל בכ"ז אין זה מסgap' ממש.

ולכאו, רוחק הכל גדורן הוא לומר פכו להבכיד ראיי "ילכלדר" על כל המקומה
ט"א מזריע חלה יולדת נקבה", ספאווע טלא הי'כו בפערעלן!

שאלה זו נטה לבעוד עיגונט טל פשחומי התהוווערות, וויהר עיקורו – און

על דוח שנשלח לכ"ק אדמוני"ר בהנושא לשאלת מסויימת ע"פ המובה בא' מהשי' ק' וככתב למטה כי:
"שאלת זו נשאיר עבור עיונים של משתתפי ההתוועדות, ויה"ר שיכוננו אל האמת בתירוץ השאלות".
על התיבות "נשאיר עבור" העבריו קו וכותב "יה"ה", לפני תיבת עיונים הוסיף "למ"ד (=לייעונים)
של משתתפי...". החסיף בינהם "כל". אחר קר החסיף "שי'" "לאחר" ויה"ר החסיף "שהוא" א'
מאתנו כולם" ובמקרים "שים"וון אל האמת מחק ה"שי'" והואו הוסיף לתיבה הראשונה
וاث הינו"ן האריך כלפי מטה, את "אל האמת" מחק והוסיף בכתב "וצלח" – בתירוץ השאלות"
מקח ה"ה" ונוסיף "זכו".

להלן שני ש'קים שהעביר הרב ל"קופת - בחורים". הסכום במספרים והחתיימה בכתביו.

M. SCHNEERSON 770 EASTERN PARKWAY BROOKLYN, N.Y. 11213	103
TO THE ORDER OF <i>Kupas Bechorim Students Fund</i> \$ 153.00	
One Hundred Fifty Three DOLLARS	
National Bank of North America 771 Eastern Parkway, Brooklyn, N.Y. 11213 122	March 9-1982 1-32/210
FOR: 2100032203 200 0402 8# 0103	

M. SCHNEERSON 770 EASTERN PARKWAY BROOKLYN, N.Y. 11213	102
TO THE ORDER OF <i>Kupas Bechorim</i> \$ 80.00	
Eighty DOLLARS	
National Bank of North America 771 Eastern Parkway, Brooklyn, N.Y. 11213 122	March 9-1982 1-32/210
FOR: 2100032203 200 0402 8# 0103	

מכ' לקבלן שכטב שוטיע לבניית בית
חב"ד בקרית מוצקין.
הוסף למטה בכתב יד:
זכות בנייתה בית חב"ד
- ממוסדות בעל הציון הך'
תעמוד לו בהמצטרן.

ברוקלין נ.י.
ביה, תמי סיון ת.חספיה
ברוקלינן, ג. ג...
הווריה איביא כויה וודק בעץ בו'

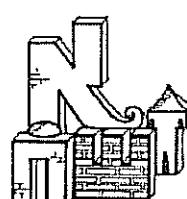
מורייה זאב שי'

שלום וברכה!

מאשר ההנגי קבלת המכ' - פיין שיקרא בעת רצון על
הציוון, פיקראת חג השבעות, זמן מתן חורחנגו,
הבא עליינו ועל כל ישראל לשובה, הנכו בזיה
להביע ברוחם לבנות הרבה, הוא ב"ק מוו"ה
אדמו"ר צדוללה"ה נג"מ זי"ע:

לקבלת החורה בשפחה ובפנימיות.

בכבוד וכרכמת החג י.ג.ז. (ז' ג' צ'דש) (ז' צ'דש)
- האיזון, איזון ותיזון, איזון ותיזון, איזון ותיזון,

הגהות בשאלות על השיחות דש"פ נס, ח'תשכ"ד:

ביה,سائلו בחוחות דש"פ נס,ח'תשכ"ד.

א. נחbaar בעניין סיפור רבגו חזק ורוי בלבבו עזני בסה לא היה ידע ודוד ידע (ברכות ג,ב), כי כבנבריות אוזdom הוזלה, וכך בגוף להק"ה, א"מ לומד בברורה, כא"ב דוד דבר אורות עצמה. ונהbaar בזה - לדבאו רוח א"ט, מכיוון טמעלה הרוי לא סקר ולא ינתק, לפחות א"א לעדעת בברירור - כי אף שטב מלגת הוא בגיבור, אבל בגזע והכחנה לפנה, מבדיט ערומה הארץ, אנטר צייחהנה. וע"ז דתויה א"ט, מכיוון טעם ירגום החטא בגזע לדוד, חזחו בגזע לעצדרה, תרגלו דבבון קדשו עז"ל בדורותם, שכן ידע בגיבור.

שאלות: א) אם פירוט זה/היא רלה כהןות קדשו טס ד"ה ואחותה אמר לך ידע בגיבור.

ב) מהו היבונת מאפקט ללחיצות? האם היבונה זהה נגד שפחים יעצו חסובות השפעות?

בד שמא יגרום לנו לטראומ, וא"כ איך מושג עז"ל בלבבו בלב חזק להזדהות?

כ. נחbaar נאפר הגבורה (בדבורה לא, א) אל-ג'אנט אדם מבירון-אל-סוחר לבר הלכת בר,

כי הוא דבר בנהא אלגוריה לרב בירור עד כי ביציאה דבבל נס, לדבאו רוח גנטרו שלט שחשן דבר הלכת, ובתבואר בזה, טעה גזע תלכחה אם יופיע ביטול עז"ל. אך אם

נפטו מהחילה לשם עז' אין בוועיל בייסול, ואם איזהו שادات הרasons, דבאיילו יודעים

בבזיר או שגינויו היטה טלא לשם עז' שהרי רק בדור ראשון הוול לקד� גן, יוועיל ביטול,

ואח"כ נחbaar העניין עפ"ז דרא"ה, דלולב הוועי תורה, ואך בתו"ז האחוודים דחזרה (ובזה גזהבר עז"ן דברתך בילחו - דבכהה היא מבדחווריים) אפסר להיזה שזה ומאה, עז"ז.

ובאים איזהו מאה"ר יצד' כתזו של הקב"ה לא דין' אפסר להיזה עז"ז ויסות סדר ההזרה, אך מכיוון אמרנו כן, אפסר להיזה טorth בז', אך מ"ס כל ארץ בגזר עלי' איזה"ר

לייסוב נתיבתה, בנכש' במזגו נהיגת כת לביטול העז"ז (שהගוי אשר בקדור הוא עצמה זבחל

את הרע) ולהתייסכחות, לעסotta בזה דירה לו יי", טסוביט' יי', מזוזה ללב מסר, סגדה על

דין נצח, גאתון הקדשוה.

שאלות: א) אם הפלגתו עפ"ז דרא"ה, גובל הוועט לימי טשת הרבים (הה' לובל ס"ז ח"א)

ובפירוט הרכ"ס הס' זבנטון מהתיבה אמרלו גתטטל פסול גדייעץ ובלא גטפע דרין בייסול. אבל

לזה שפק איזה"ז (סי' הרבן סי"ב) אין נ"מ, דלאהוילו שוקס לבבורה אפסילו בגבעד איזה'ב (ואמילו אם בבר בזילה) ובידיעך יינו דין' ג'ן גט גטפער מהHIGHNESS ובקשה איזה שדאל ג'ן איז

וד"מ' וטבע, בגעבד ח'ב איז'ן בזעיל ביטול).

ב) מחדירות עפ"ז דרא"ה שבכונטע לא טטהה עז"ל גאטנו נחינה כת לבוכול

הkitz' - לא בקורתה איזה' מהתדים עט מ涕ידוט עפ"ז גוללה טנאפור פקידם ואמם הטעונה טסידום זה

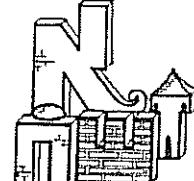
הוא עפ"ז פס איזה' לעזני טיח� בבר בדיעך (גם בלא ביטול בפזע) מסעם זבצע

זיבשלנו ואיזה' עזודה לשרפיה?

- אם תאמר לברך דפס איזה' לאביזו אם בבר ביטלה הגויה' הוא דק בגטו מהחילה (כהרי

מרדו דגבייה לא לטס עז' זעיגן לכהילה

הה' זעיגן לכהילה (הה' זעיגן לכהילה)
 זעיגן לכהילה, זעיגן לכהילה, זעיגן לכהילה, זעיגן לכהילה.
 זעיגן לכהילה, זעיגן לכהילה, זעיגן לכהילה, זעיגן לכהילה, זעיגן לכהילה.
 זעיגן לכהילה, זעיגן לכהילה, זעיגן לכהילה, זעיגן לכהילה, זעיגן לכהילה.
 זעיגן לכהילה, זעיגן לכהילה, זעיגן לכהילה, זעיגן לכהילה, זעיגן לכהילה.
 זעיגן לכהילה, זעיגן לכהילה, זעיגן לכהילה, זעיגן לכהילה, זעיגן לכהילה.

וְאַתָּה

לייטין אמר כבר הכלמל והסביר אח"כ לרביה למלה. אריש ענה לו שיחיה בשעה טוביה ומוצלחת. למעריב היה ר' זעירג סלנייס, וחזקוב אמר לא"ש (אחר מעריב) שללוניס פה, אמרו אריש אין האב אט גאר גיעען צו מעריב, (מעוניין - כי הוא עמור לעצם ימון של הרבו). אריש אמר לחזקוב שיכטס אטלו וויהינו שללוניס יענעם וכשלוניס ננטש שאלו אותו אריש מה שלום הרבייה הבנים, הנדרים וכו', ואל, גו, מיעוט רידין נאך שבת.

היו גם כמה מנוטורי קורתא עם ראסם ר' יוסף שיינברגר.

יום ש"ק פ' תעודה י"א אדר תשכ"ה
אתמול חל כהארש הילך (בלילה לבתנו) פתח הדלת של גיא התחתון כדי לcliffe, ובזווית שער אחד פתח הדלת לפניו אריש (ושיג היה עם ספרי הוא האמור למלון) לחנס קוזם כי הוא עם ספרים,

קר כמאפ' עד שרשיין ננסן. אריש חירץ לו חוץ רחוב.

היום הלך אריש למוקווה (באטען סדר חסויות של בחורום), מולא התוא לא מצע אש בחוץ היי יונגעליין, מיד התבהאו והפלישערס נושאו שם. בהכנסו לתפילה הה דר' של סדר ורומי ולרמי (מהרישער). א"ש התועד היום,سئل שאלת, ואמר "אפשר וועט מאן אן הפסק" וועט דער עולם זונק און תירוץ אויך די קשיין, ועלן זי דערוילע ניט שלאלפן, ועלן זי זונק אן תירוץ, איך האב אונאקס געה ערעוועט אויף דעם. ההתוווחות נגמרה בשעה .⁴

יום ט' ט' אדר תשכ"ה
השבוע נתן א"ש ממייף דרקה (לפני מנוחה) לקין שניאור, אתמול לא קשר הרוצחא אלא תחוב מותחת הרוצחות והשאירא ער. הום ניגש אל אריש יהודיז ורעה לתה לרביה שלום עילcum, אריש טימן לו שחר עטה מההמואה אחיל נגע לאוואל.

יום ו' ו' אדר תשכ"ה

אתמול סדר אריש הרוצחות ולא קשר. הום הנטנו לא"ש שני לקו"ת החדרשים, אח"כ נסע הרובי לבתו לוקח עמו לקו"ת אחד.

יום ש"ק פ' כי תשה י"ח אדר תשכ"ה
בഫטורה בפסקוק ויקח אליו במקומות המכילה עיקב אמר ישראל, וקר פאשין. ותוהה והתוועה אט שפערע שיזה (מנצא אעל גונפדי). **יום ש"ק פ' ויהכל כ"ה אדר תשכ"ה** (מברכים, שקלים)
היום אחר המאמר (ההתוועה עט) אמר מישקה וטה עט אוחז בקבוקים פתק סטנגו (בגוני), אריש קרא הפטק, גלא גוועט למיטה וונטס הפטק לכיס הפמי של המעל.

יום ז' כט' אדר תשכ"ה

נסע למוקווה, אח"כ לאוואל (ערץ), חזר והגיה החבילה על המדריגות, נטל דיין, נכס לחזור כשיידי רטבותoid ידיע פיד אחר מעירב גוועט כ"ק אויש לבתו (כשנסע לאוואל, כי צם או), וגס הום (כבחושע העבר) חזר הרבי מביתו ונסע שוב לבתו בשעה 12:00.

יום ח' ל' אדר תשכ"ה

הכל ברגל, במונחה לא העביר ידו על מצחו (בקדיש דרבנן שלאחר מונח).

אחר מעריב ראה אריש אך שטוחבים את התבילה של הלקי"ת, הוא

חרודע לחזקון שהמכירה תחוללה (5 \$ לונגערמן ו-4 \$ למחור) תהיה רק ער פסת.

בשעה 08:30 ייחוות, היה אדר מסעט מזרחי, הרבי דבר אהו שעישו

חויטת דעתית מאוחרת-ב-גדר לפוחתת לזמן החירות.

זיעז שעשו 12 מנדיבים על הלקי"ת, כי"ג גונן 1,000\$, מה שידיע לע

קילוי משפחות קרטיס, גוראריה, ובוטמן. הרבי

כתב להם בכתב יד על הספרים כמה מלומ ובראה.

יום י' א' אדר תשכ"ה

אריש זוק כמה מטבחות לחקן שניאור, חורה למוכרות

שיזדייע שהשחתת יהה סיום בלקי"ת על ספר שמוט.

יום תשכ"ה

יום ב' כט' שבת תשכ"ה
אדיש תנן הוות לעני צדקה (כשנכנכו) וגפל המטבע, א"ש התופוף והרים. א"ש סידר הוים הרצאות ועשה קשר שלם על כף הוי. נסע לפוקו ואחריך לאוועל, למעריב הבט על הקהיל כט"פ (לא נגש לעמוד), לפני שטמי"ע לא נסיד וויכה שמשיח דיפוק (לאות י"על' ובוא). כהארש הילך בלילה לבתנו, בעצמו פגש בלבו לון ושאל "bam" של מעילין וונגה שן, הרבי שאל מה לא חולץ עט זה. א"ש ראה גם שהחבורים זוקרים כדורי שלג.

יום ג' אדר תשכ"ה
אדיש למנהג אמר ממשניות, ולא אמר רב כי חנניה כו'.

יום ה' ב' אדר תשכ"ה
אדיש נתן סידור (שחתנותו ביום א') א"ש ח' ייכה שיכנס בפניהם ואח"כ ענה א"ש ואמר "יען איז איז חנתנה? איזונק" והתחליל א"ש. א"ש אמר שיכנס בפניהם, בוגר לבחרום. א"ש אמר שיכנס מכתבי אדמור הקרים בענין לומוד תינך, דירקוק, טעמי הנגינה, וכן דבר ימי ישראל. אחר כמה ימים של א"ש אם עשיים בענין זה נשכח, כן דובר עט א"ש שנוכל להשאר פה לפסח שיבקשו בעידין, א"ש שיברר אם חתמנו של לא נבקש הארכה.

יום ש"ק פ' בתומה י' אדר תשכ"ה
אתמול הילך באופן פנתאומי למוקווה, ולא נסע לאוואל.

היום באטען חותוואות נגע ר' יונה וננתן משקה עbor יהודיז רוסה. שיצאו לחופש וויאר בכפ"ח ב', א"ש עמי ב' בקבוקים א"ש החזר לאחד, והשנין א"ש לר' יונה. כן ננתן א"ש לר' יונה שישחה כסופה:

יום א' אדר תשכ"ה
אדיש סידר הוים והצעה ולא עשה קשר.

אדיש דבר עט קבלסקי לאחר מנוחה, היהليل ויחירות. ננס ר' יונה איידליך אף, א"ש אמר לו להיות שמה, אך שיעז מהחדר התחליל לרקון ולשייר יושבעה את עמץ, א"ש ח'יך, הוא טיר שא"ש אמר לו של ייחורי תורה או"ר שפרטמת גודלה, ציריך לקחת אחד בעל בננה שיטוקה תורה, בערך לעטן גוית כסופם. ב' בענין השכנים בלבד, שיאמר לרי אפרים (אולף) שבונגה כסופו.

ר' יונה אמר שאין סוף, א"ש ענה לו: כי לטולוין הויה כסוף, כי לשמאלא חפר היה כסוף. כן דיבר אהו בענין צויר.

כן היה גם אחד מסמד החינוך ממחלקת הרשות הלשון, א"ש דבר בענין נער משואר ואמר לו שפה הוא וואה דברים שבמשר 5 שנים לא תיאר לעצומו שיכל לפעול בזיה, וב'יה. כן בוגר לעטן השיאל שאפשר לפעול.

כן היה שמאלא פרוס, דיבר עמו בענין זה שבא לפה (מרסיטה). א"ש אמר ועשה תבונעה חזקה שהיה בהצלחה הרבה. התגעעה היהת בידיו ורבים ווועט בתבונעה חזקה. כ' וויאר בענין במו שנשאר ברוסה, וא"ש גת ברוכת שאמעץ ממעץ לרהורין.

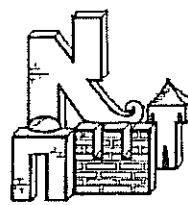
יום ג' ז' אדר תשכ"ה
ר' יונה נסוא הוי, וויאר את בזח, א"ש אמרו חפש חתון, לא רצוי לתה-

ל, וחזקון אמר שייעמוד בפתח הדרת, וכשנכנכו חזקון לפני שטמי"ה הלה אמר כורואה לא"ש שמחכים לוחזין, וא"ש אמר שיכנס, וכוכב

לעטן מושש, וויאר, אננה אונחה עווקה מאוז והלן.

יום ה' ט' אדר תשכ"ה
אתמול עשה א"ש קשור בזחונה של י' שלחום שאל ריש ליטין לא"ש

האם ליטין הגומל, וא"ש אמר שהוות שזה ספק שיחוכה שבחו ובא מפראי וויאר מומנו הברכה, לבסוף התי התפלל בגמין אחר, וויאר שמואל

לקית: צער גליוך זאך. כן ניכס אדר' מוקוב לחכיד בחור שיבת', ואמר לאויש שקשה לו למלוך לענין כל פר' ל'ק'ית ומיה לעשות? אדר' ענה לו שלכתהיל' לימד לגרוסא כל הפרשה ואחיכיל' לעוגן להכרי את ראשונה ממאמר א' כי בז' תונק כל המאמר והשאר איך שיפסיק. אדר' נסע לבתו בשעה 3:3.

יום ד' אדר' תשכ"ה

אור' השתכל בראות אש חתן (ל' ב' ב' הו' נשאי חכיד לא אומרים יתנוין), היה חתון ואמרתו תחתן. יתנוין וכוס הרוב' ישראאל ורוכסן, אחד נכס ואר' שאל מסתמכו על רענטן ל'ק'ית אדר' שאיל אל מהשיך בעלות בכפה ארונטינה ואדר' ענה לו ולפניהם גם בז' שפירוש לדודם. ולעתין אדר' אמר שיכנס לסדרי השיבת' ואחיכיל' שיכנס רך לאטה'. נכס אדר' מאיר' (חץ חבדני) ולפני נסיעתו לאטא'ק נתן לו כי' אדר' את ברוכת', לבסוף בקיש פארטש מטבח (כמו שנחוג אצל חסידי פולין) זה לשמייה ואדר' ענה לו שצחים לו לא בז' בז'ה, אבל הוא היה בשלו, ואחר שams כהום מהתבאים מרים אותו בשם פולישער, אדר' חייר ונכן מטבחו של חייז' דז'ול, ואמר לו שג' יתפזר זאת בגין כי' אצל הפלישער תופרums אז' בעיל'...).

(טען השלהמה)

יום ש' ק' קי'רא (כך'ו ט' אדר' תשכ"ה

למפרט אדר' אמר אגב בקבינץ תחת הג', בהתוווחות שב אומר לאלו שישוועה בהדפסת הילק'ית למיר ליט'י.

יום ז' יג' אדר' (תענית אסתר) תשכ"ה

סידר הרצונות כנסוכס וכן אמרתא. אמרתו הוים סlichot, התחלין 'קוז' קוינו', 'כרכט אב' - בקהל, 'אדם בקום' - בשקט, 'קהל מלך' - בקהל, אחיך'ה ה', עד וונטלטן, אדר' ביילענון - ולחתאנען, אחיך' כי עמך', 'כרכט אב' - בקהל, 'אלוקין ואלקי' אכטומי', מכח כemo מקודם, וכן ב' מלך לנו'.

אחיך' מתהיל' ב'כטוי מספר' . עם גונן נעם, אדר' לא בכח עד לקטע של הסוף ב'בנזה הגונגין', וכקטע השני גם בכח מעס. הניגון היה מאד יפה ונעים, 'אל מלך' עד לסוף ומכח לאחרון כמו ... ז' כור' הרחמי' בשקט, 'שמעוקלן' בביבה מעס, אלקות אשמנן לא אמר, 'הרשות' כי, 'משיח צדקה' עד לעיינן הכל בשקט, עננו מעת בביבה, כל הקטעים מ'מי שענוה' ממעט בקהל, כשבהניען לירפאגא תעדי' אדר' בקהל ושרה תנעהה בז'ה לנגן הניגון, כמעון מפעם לעם אדר' מעודד בז'ה לשער וווער בקהל, אחיך' חוריד ידו בספין להפסיק, ישר התחלין יאנין מלכני' ושועה בעה בז'ה.

בשעה 6:7: ייך אדר' שלטש, עם המגילה בז'ה הייננט, והפיידר והמשיות בז'ה השמאלית, אדר' מעריב (קדיש התקבל) לך' המגילה, החאה מורתתקה, ומתחה כארה'ת.

רשיג עמד לר' אדר' שפתחת הילגילה של רשי' באותה צורה שבבה פתח אדר' ש Holz הילגילה בסדור כהה: כל התחלת טו במגילה, מהתחלת אל' אדר' ש Holz הילגילה חוץ מג' הדפים 2- האחרונים ושורת בז'ה הילגילה. על דף דוחה, על כל פמוך ד' טורים, עפוד ג' טורים בלבד. אדר' אמר הרבוט בשקט, וכן אמר הילגילה בשקט כל המן, לפעמים אווז עט החאן ולפעמים קומות ולפעמים מאור וקוואר פאטום מהר, אדר' אמרה כמעוט בכל הילגילותות בהם מובא שמ' של המן במגילה, ההכאכה. לפעמים לר' ייטון ולפעמים ברעל שלטאל, (זונן ל'מן אדר' סר עיין באמצע קראיית המתול).

ב'כ' ב'הטן בן המהדא היה מכח יותר חזק קצעת, עלשתה בני המן קרא אדר' עד 'זבזה לא שלחו את דם' ואיך' התחל עוה'פ' מ'ין המהדא' (בר' ה'ה נארה). אך השחן התחל לומר הביבכות - התחל כ'יך אדר' למג' הילגילה, וכשאמר החאן בברוכת הפסוק אדר' לגילג' ואמר 'ישוושת יעקב', גמר והמשיך לאלג' הילגילה, עד לסוף וויגש לעפוד.

איך' הסתובב לר' ייטון ואמר לו 'גוט פורם' או 'גוט ייט' ואיך' אמר

אחר מעריב התchapאטי לב' יראני אדר' ש' (תחת האות הקירות) אדר' ראה אוטי (כשחסתוכבו), ואמר לו או שעשתה עם הוואש יאט שבת', אדר' היה מאור אופגאליגן, היליט שטמדי שרם במודריגות (לירטו) של אדר' מיר' הקודם) עשה להם אדר' עם היד להגביר השירה. בשעה 6:9: כשהוחרנו מהאובל וולכנו ל-577 לאויך הרחוב לא הרחם שאד' ש' חולץ מולין (לביאו), וכ-3 מטר לפפני שעברנו על פפי'יך אדר', ראנזות'ונגערן, אדר' הביס חזק בעיינ'ה הק' עליינו ונפה עבר הרחוב (שנטה לביבא).

יום ש' ק' פ' פ'ק'זוי (שבת השמירה והחודה) ב' אדר' תשכ"ה

בשחרת התחליל הילן לומר בקהל ה'ה רצין', והוואר אדר' בה' שעודה לא גבר ושייכה. (כידע אדר' אומר יהליל' כשפככים הספר לאוון). להכרה בעין טומ לילק'ית נון לשוערט על רוז' חיך אדר' שאל' חל'הן' כשאי' עליה למעללה אמרו קוזה, אדר' נעמה. אח'יך הורה לחודקן להיכנס לוחרו ואיל' שיכינו זין, דהוין שיקיש', וכבר מזמן שהרבוי לא מקרש בעת ההתועדות.

אד' נכס לחתוער'ה בשעה 3:1, שמע שר' זלמן דוכמאן גמר קידוש ונעה און, אדר' חפיק עס הטויר, ון עם עס'ה קיק'ת, אדר' שטח הטויר, ואמר הילק'ן שלפפי הילק'וש מיז'ה הילס מילענילק', ר' מעטסלק מוזג, הרבי מיז'ה הילס, קם מעס ואומר (אגב - להעיר שהרבוי תמיד עמוד בקידוש, חוץ מהתועדיות שאו הרבי קם מעס, כי אם הוא ייקום - יקומו כל הילק', וזה טרחה דציבורו').

אומר: 'סכ'וי מון', ר' בברכה ושותה, לפנ'י היכן כמה חתיכות מזונות כי התרביה לא ייעש שארש מפרק וואיל, אח'יך הורה לנגן ואכל, אדר' שבר שני חתיכות מזונות ואכל, אח'יך הורה לנגן ואכל עוד חתיכה.

נהיה פטמאן רצין למון'ם מפושח, ענה להליך סיג עס'ו והרצינות התגברה, החל לנגן פתח עני, פנו השנתון לשומה ונעה לחיש' אותיר לאחרים. רק עכשי'ו לך' החומש והתחליל שיטה על רשי', אח'יך ללח'ך והילק'ית, והתרטיל' שיטה ב' לע' ללק'ית, אחר שחויה ואמר של אל' שס'יכו יאמור לתיוים (ז'יא הילק'ית) והמשיך שההנדיבים יאמורו בראשם של חיש'ים וברכם אדר' שע'י'ו יכול' להשיג הילק'ית יותר בז'ול' וכי' יווע' כהה היה עלה בלעדיהם. ויבר על מס'ין המנדיבים שירוחב השית' להם בסוג גשטי', ואחיך' שפישע לאו' בנטומי' ושיתמו מרצונם היפוכ, אדר' סיג עס'ו והזר על הברכה אח'יך' בריך כל המסימים בטוב גשי'ו וווחוי. אדר' היה ובמצבע רוח מזומנים מאו'.

וחתילו מכל' צדדים למון' לחיש', אדר' בעצמו שתה ואמר לחיש', פתאמ' הרכיז עוה'פ' די מס'ים ואילן לאן לחיש', בינת'ים התחלין לנגן הניגון ר' יונהס ניגון בשקט, ואדר' התפרץ מאור' חיך' ושיירה ארידה. התנענע זוק' ושיירה ביז'ין, זוק' ושיירה הילק'ן כל' הילק'ין משפח'ה, אדר' נעמד מלוא גזוי' ומוחה כפ'ים, יי' אדר' שאותה הילק'ה הילק'ן התהדרטס מנקומותה, שוי' בקהל' קולות, יי' אדר' שאותה, אדר' היה מירט האבנטס לכל' יופל, אדר' הסתובב לך' קינס לראות איך רוקדים, פני אדר' ש' להבאים, והשיירה התגברה היה נראה כאיל' מישחו' לטבע' כטמים ועשה בז'ו שורעה אויר לשאף, (כלום אמרם ששבשח'ית לא ראה כתאת' שטחה).

קר' והנשרן זון ממושך אדר' לא מרפה והקל' ווק' גס ומוחה ועשה ביז'ם השכחה היהה בז'ה בקהל, אח'יך אדר' השטיש כל'וין הימ' עיפוי', היט' מלאי' זעה, אח'יך' וגשו'ם המשקה בין הניגשים היל' ר' שלמה ריעינ' עבורי ר' שאל' ברוק ואמר לאדר' שהיא מברך עבורי ר' שאל' ברוק ברוק שהיא חולה, אדר' שאל' בעז'ין' זוק' ווינ' אדר' אמר ר' שאל' ברוק מושאל'ץ' ואדר' שואל' שוב בעז'ין' ברוק מושאל'ץ' ווינ' אדר' אמר שוב או אדר' אה... חיש'ים שאול' ברוק, לחיש' אבן.

התחליל שיר אחר והווע'פ' שמק' אדר' שעה הרבעה ביז'ו אבל' ל'מן

קאר. באבעגע והטומטס פספל, המן בז'הוים וויל, אדר' הסטבל לכון

הווא. בשעה 4:3: אדר' גבר ללח'ך חתיכת מזונות ואיל' אח'יך' לך'

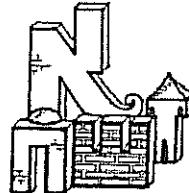
הטיסור לממר ברכחה אחר מנוחה התחליל תיז' לשער ואדר' שעה הרבעה מואז'

ביז'וי והויא מאוד שמתה.

יום א' ג' אדר' תשכ"ה

נווע'לן שאדר' שלא לשער' ל'ק'ית.

לי' יוחותן, ניכס שמואל הילר, אדר' אמר לו בעין

יום ג' צי' אדר' תשכ"ה
יום ליל' יהודות. החולטם להכנס לא"ש לביקש ממנו ברכבת הפרירה. או"ש יושב מוגש ידו לקבלת הפקת מהות, קורא המכפף הפקת, מופffer, מעשי, מסתובב מען, ופתוח ברכבתן: שלאט אכן אנסעה עליה, מושג נעמן לע' ורשותידקע עניינים, זו א' דוגמא היה ו' א' תמים דארף זיין, זיין פועלן אונפן זולת שרב בשום, א' כשרן און פריליכען פסט, איך ועל מיט בעמן רעם צעטעל אויף דעם אול... סמאל'ין זיין משלאות לבכם לטובה".

אחיך הרם את עינויו והסמן היה כי זה היה. א' ריש מבטי עוה"פ וכבר מכוף על השולחן וכוכב - בಗמרו לקרה הפקת, שאל' זיין און דער פולור נאמען" (שכחתי לכתבו), ואמרתו לרוב, א' ריש כתוב בעפרון בסוף הפקת.

ך' לער' היה הלשון של כל התמיימים.

יום ד' צי' אדר' תשכ"ה
וזיקות או' רודר מעריב נכס תדקב לא'ר'ש וציא, וקרא לנו לאלו החומרים (9) והודיע א'ר'ש נוטן לנו דמי השותפות בסיסעה לכיל ת' 5 \$ ומוכר לא'ר'יא שטר של 50 \$, כן שאל פרט הנטיעה (קוראה שעדר'ש בקש זאת).

יום ג' צי' אדר' תשכ"ה
לאחר עניביך א'ר'ש קזא' לא'ר'קוב ומוסור לו פרטימ בעניין נסיעתנו ומצער 2 שקלים לכל אחד מהתמיימים וכן הוראות לפחות להתועדות בכל מקום נסיעתנו, והרבה פרטימ.

בשעה 8:30: כשחתה החתיל לירוק פתח א'ר'ש במחרות הילון ונמד

מן ממשך לוד' כשהתמיימים רקת.

יום ד' צי' אדר' תשכ"ה
א'ר'ש באמצע הפעלה והתחליל להוז בידל סיגר' ברגל, והז' כמייפ ואחיך רזה בנטיב' עיז' כמייפ עד שא' התמיימים לקת והמשם. מכנים לאר'ש הר' שיגיה, לאחר מנחה יצא ההגעה עם הרבה תיקונים, והקבר מטור ל', ואויעשה את של', מתתקקים ומכוונים עוה"פ לא'ר'ש, ולא' זיא' הגעה לפעם הב', מעברים בטשטוען ומכוונים לא'ר'ש.

הסתיים יומן ביקור אצל א'ר'ש זיין אלול תשכ'ד - ב' צי' אדר' תשכ'ה.

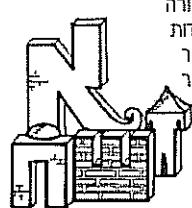
יומן תשכ"ט

יומון חותש אדר תשכ'ט
שנה השבעית שבת לה'

עמ' ש' פ' תרומותה: היה המאמר (כען' שיחקה) ר'יה זה יתנו. בمعنى לא' עד מטביה פורים עם יהוד' טסיה ענה: 1). שמצוות תורה תפלי' עצקה יהוי על אהרה. 2). התשונה (הקביעות דעתינו אסתור הווא ביחס).

עמ' ש' ק' פ' תרומותה, ו' אדר:

החותועה (30:1). דבר עד פרשת תרומותה, או' אדר, ושבת הפסקה בין פ' שקלים וכוכב. הדריש שלאחר כל אלול החותועות הסמכות ול' - הכוונה הוא שצלי' קביעות עתים ולימור התרורה בעול' או' פשטללאן... לא אמר מאמר... בסיטים נבי' הכלא ושר צוה לנגן' בני היכלא') הנית בסידור נבי' הכלא ושר עס' 'העולים'). צוה לאחודים לגור לחיים ואחיך אמר

לאלו שעמדו מוסכמו, א'ר'ש שר' לחזקון שיכריז על התפילה מחר' ב- 10:00, א'ר'ש ממחה להכרה והמשר למלכת לחדרו לכהה דקוט, וציא על הפתח האשש עמד קה' וא'ר'ש חכה שיזו', א'ר'ש זאת ומחבת שר' שית' בריהה, ונסע לביתה.

יום חמ' צי' אדר' תשכ"ה
הכל כתהמה, בוגר התפילה לך' את המגילה כד שמאל מלזין סכיס' מכביבות לתה' לניעים המהלים (מוגרים אותם). א'ר'ש מסתובב שם פניו לזרק מטהנו לצלע, א'ן עיים בדרך, בסוף ביכביס' פג' שתי' עיני' וגנת להם זקעה.

א'ר'ש מסר עי' א' מעברי המרכז' משלוח מונט לר' שמאל מלזין

ועוד. היה ייחידות בשעה 3:00 בזוקר לכמה שעות.

בשעה 8:00 בערך עלו לבעל לזרעדה, מזונות וחחים, א'ר'ש שאל אם מישו זוכר זכרו מילוביוטש בפורים נשא', אף א'ח לא ענה, א'ר'ש

המשר שמשון בירז'וותה של'ם' שיחה בעין פורים והרביה כהונת שם אין זוכר על השחוות.

יר' עולג' סלונים ספר מס' מטה', ור' יאלעט געעה שהה לא עפי' די.

יר' רוד' כעבורו כ- 15 דקות לחדרו ואחיך יוד' להתועדות בגבגדי שבת.

יום ש' צי' צו' צי' אדר' תשכ"ה

שחרית בוגר, להתועדות אמר א'ר'ש שיאמרו לח'ים אלו שטינו' לקיין

על פ' זו שיאמרו יוד' עם כלם.

בחאת השיחות יבר' א'ר'ש במעלת אל' שחוי' ב'יפורצת' אמר להם שהשם עשו עיקר הוכנה, ומדול' ומאצט' נים' זיר', (א'ר'ש הוכחן על עצמן) א'ר'ש דרב' עי' הרובה, אחיך אמר להם שיאמור לח'ים וחותפש א'ותם וא'ם יש' עוד רראו לו' וענה לח'ים בקהל ובהרגדשה.

א'ר'ש המשר הלאה אמר: שאלו' שנשארא פה, הווא' עשרה שיאנו' שבת' שבת' שינונו עיין עטס' זי', התחליל לגמ', א'ר'ש שעשרה שיאנו' שבת' ניר' ובשימת' לב', ו/or עינוי' מהא רצין, ועל הפס' והתנעותה הוה ניר' שעואר עצמו מככ', ור' נמנער הדר' זון' ממושך.

יום ב' חמ' אדר' תשכ"ה

למנחה חיכ' שוי' חתנים, א'ר'ש יצא בסיטור א'ר'ש וו'ר' מיבור, וא'ר'ש

ג'רל, אל'ספל' צויבל אמר לא'ר'ש שהחתן השני יו'ר' מיבור, וא'ר'ש

נתן למברgor את פציגו.

א'ר'ש נסע לבתו בשעה 5:00 כס' א'ר'ש צא' לא-577 פג' בר' זלמן בוטמן, ושאל אותו אם נסע הוא להחتنה של מיכאל בישבץ' ועה' כנאהו שלא, א'ר'ש: שיראו לסדר שיטען מה שייתר לשמה החtan.

יום ש' ק' פ' שמני פ' פרה (מבריכים) כי' אדר' תשכ"ה

בהתועדות באמצע שיחה ב' הרגש ר' יוחנן גדורון בר' א'ר'ש הפסיק באמצע השיחה והבט עלי' מון קצ'ר שאלו' על' ו'יס'ון, וא'ל עוני'פ (הוא לא היה) והמשיך השיחה הלאה, לאחר רון קצ'ר החתיל לעור' לו' לא'צאת, א'ר'ש נון עלי' מוכב' כשבחר' ליד א'ר'ש קם' מוש' א'ר'ש, והביס עלי', והז' הכסא של' שיוכיל לעור' בקהל, והמשיך לחביט עלי' עיר' שחרורי' א'ו'ת' למסתה. א'ר'ש אמר לא'ר'ש א'ל זאל' מאכ'ן א'ט' מומל' זאל' א'ינער זאל' גו' צ' זוליגנסא ער' זאל' א'קוק' תא' א'ו'ם עס' (א'וחים הלא' אל').

ויגל' ניגש תחת משקה וא'ר'ש אמר לו' שיחילן פה' ושם' ושלא' ישטו' יותר מג' פעמים, ושמעו שיש היטרים ולא היה ולא נברא, ושימשו' 2 כפיה' לדורות' א'ו', ומסור לחבריו שיטען גיכ' עי', כן אמר זאת לישרא'ל לא'פסקר' והושך' לו' שמסר' בשמי'.

א'ח' רזה השיחה בין' עמד בת' חיון, א'ר'ש בקש שכרכו עי' וועל' השתתפות, בקש שהיו' שט' בזמנ' המילוה מלכה' אחיך שאל' אם שם גם ישן שאל' לולמן בוטמן הראה ל' בז' שיאנו' יו'ע א'ר'ש בקש שהיחיה התחילה של שמחה והתחיל' שר' שמתה.

כן' בקש א'ר'ש אל' שגמץ' פ' ז' לבק'ת' שאמרו לח'ים' זונגע' ניגן' זיהוה' לפועל על המשך הלימוד בלק'ת'.

כשרות. 8) לא' (שהוא כהן) אמר: שיכין עצמו לעברות ביהמ"ק שיהיה בקרוב.

ו"ח אדר: א' כתיב לא"ש שיע"ע עבר שבעת ימי השבעה וכשנו ייחיל לפרש מלacula שא"צ לבור שבת' במענה ע"ז מכ"ק א"ר יהה: (סבירות מיש וניל' שעבד שבעת ימי השבעה כללו יומם השבת' כתוב א"ש "מבורי' בזודאי יהה טהור למחור התחל מזון הדלק" הנ' עד אחר הבדלה).

ש"ט נשא, פ' פרה, ב' אדר: בעת התהווות (ט:1) דיבר ע"ד י' הענינים דזום זה. מאמר כגון שיחה זו'ה ודבר בו' את חקוקת התורה גז. (ט:5).

כ"א אדר: בהמשך למש' לעיל (ח' אדר) - קיבל עוז א' ע"ש שמרית שבת וכtab לא"ש ע"ז זה ונעה א"ש: "תורה לבבנית על הבשיט כן יזכה לבשר בשיטות תפיר כל הימים".

כ"ב אדר: במענה על החוויה ע"ז החותנה - הערב (של...) ענה א"ש: "אזכיר שבעה לבנן עוזי עד וככבר בא' בלק'ת פשתנו כל הפירושים טובים שבזה".

ברמשך למש' בתהווות (ש"ט תשא) עיד הנם מה שקרטר התחרות על מה שהאבגע נגד א'י - שזה עיד הנס ופורים. שאל א' הר' או' היה מש' את בית המן נתני לאסטור משא"כ הימים. ונעה א"ש שיחה (או) בשנה שלאה"כ.

כ"ה אדר: כשחרור מהוואל הושיט א' את יוז לא"ש ליתן "שלום" ונעה א"ש שערר ליטול יrho (מכבירה) אחר מנחה פנה לא"ש לאחריו - להניל' שחה ביז'אל' ואמר לו לא"ש סע' קומת א'ין א' שלום (עליכם) וכונן לו.

שבת מבה"ח ביסן, ש"פ החודש, ש"פ ויק"פ, כ"ז אדר: בא' 577 בבורך בשעה 30:7. כשבוכס לתהלים ראה מעיל מונה על הרפעה נגש לה' והגבה והו נהגו על הספסל.

התוועוד (ט:1) דיבר ע"ז הgi עניינים: פ' החודש, פ' ויק"פ, כ"ז אדר. מאמר (כענין שיחה) דיה א"ר החודש גז (אר"י) כו. (ט:5).

ליר"ח ניסן: אחרי תפילה ערבית שהיתה קרוב צעריך לר' היכתה עצל להר' חדוקב שי' שתיעוד "תהווות אדרה". (ט:9).

בעת התהווות דבר (ג' ל' עד):

(1) שיזקן הכותלים ע"ז תמכה וכו' וכן ישבו הכותלים וכתבו דזית בכל מון מסויים עד' למודם וכו'.

(2) בתור הקדמה להצעה החדש אשר רצתה לגנות ע"ז אמר: שיש שי אופנים האר' שממליט עזין או בסודר מקל אל הכביד או באסף דראע שאמר דבר המתה' וזה עזרה החומרים. וכמו' משא'ורנים ווילע' א'זאר באפונ' תפא'זוי זה מעור' הישנים כי' ודיבר בארכונה (כ- 15-20 מינוטו) עד' מה שבעת התהווות מבריטים על שופר שכ' להטהוות ואין שומעים להענינים שמדברים א'זוטם בחתונות. וספר המכעשה דואט'ר' מהריש שהמשרת של' מעורר מכך (בעת אמירות חסידות) ע"ז רוח ש רצע (בשם חזק).

אחר' גילול החצעה: שבשנה זו'ו נטע לבצע מבעץ פסח באופן חדש ע"ז הרשתות עם הלידים והם יעורר את הוויהם ע"ז פסח. ותנו להם פריטים וכו'. ומישך א"ר שעז' השאלת מה שלא' דבר ע"ז זהה - "למא' נפaea מינה' ולפעול: שיפריטנו כה'יל בכל' העותונין".

שאל' שצ' ברכה אחרונה יברכו וכן אלו שלא אמרו לח'ים יאמרו לח'ים (ט:5) או'רי פונחה נעה.

ט' אדר: א"ש אמר להר' חוזקוב שיח' על דבר יומם זה שלאחר ארביעים שנה ט' אדר ת"ש - תש"ם מתחילה תקופה חדשה.

העורב אחר שנה וחצי יצאו שני האברכים הידועים זכאים בדין. מסרו דעתה זו לא"ש ואמר א"ש שימסת לבחרות זו אזל' נט' אמרי' דין שחורהם.

י"א אדר (תענית אסתר מוקדם): בהഫטוורה אמר "הדר" (חו' בקמ"ץ). אחריו מנחה אמר שיחה ע"ז שם התענית - תענית אסתר. ולימוד מזה בעבודות האדם.

ש"פ תצוא, פ' זוכה, י"ג אדר: התוועוד (ט:1) בעת התהווות דבר ר' שיחות ע"ז הי' עניהם דשכתה זו. בשיחה השנייה והדריש עיר' הפעם עיר' קבועות עיתום לתורה בפועל... מאמר כען' שיחה דיה זכור גז' ציווה לכלמה אגשים לומר לח'ים. לאחד שצווות חילכה מן מה והבטיח אותה פורמים ור' מהן' יאמר לח'ים (ברציפות), אח'יכ' כשפנה ראש'ה החק' והתחול ללבט חבושה הה רואה קעת חוך על פנ' 7. בסוט' התהווות ציווה לנו' ששות' יעקב (לרי מיט'). והל' לא ידע ואמר א"ר אפי' יש מפלא מוקם. אח'יכ' ציווה לר' יוא'ל שנגן. אח'יכ' התחל' ויעש. (וכן אחר מנהנה). (ט:5).

למעורב' נכנס' קצת וו'ר' משעה אחר הדלק' (בלא מגילתו). לפני הקראה הביאו לא' המגילה של'.

י"ז אדר, פורים: אחר קראת המגילה מתחילה לכרכ' המגיליה וממשיך גם בעת ולאחרי הרכבה - הרוב את ריבנ' וכו'. (ואה' שיחות פורים תש"ט ס'כ'ג, הערת הכותב).

שנה זו'ו שלוחות מנות גם למ'ר הנר' שי', (המשלוח מנות היה משקה, ז'גן, ו'פ'ר' ו'פ'ר'ו). משלוחות מנות גם למ'ר הנר' שי', (המשלוח מנות היה

נת' התהווות דבר מר' מאמר דרי' ביללה ההוא (שנת תנ"ש - ארבעים שנה), בכיסים המאמר דיבר באופן שנגה (ז'גן העניות), וכן ביג'ן המשammer. בטיסים המאמר הראה ביז'ו החק' לל. מ' שיאמר למים (זהה המשammer) אמר א"ש: "ח'ס'ו" ועד' תיבה בבות' שפיטו': (אטאלפהען). צוה לנו' ששות' יעקב ניגון הכהנה. ניגון אדרה'. ניגון דשרכץ'. ניגונים תדרעים (בשנים האחרונות). (ט:2).

ט' ז אדר:

הערב קובל' אנשים על' ייח'ות'.

(1) אמר לא' (לאחר שנמן לו הויל') שאם יסע יתנוח לצדקה במקומו ואם ישאר יתנוח לצדקה כאן.

(2) א' שאל לא"ש ע"ז שצווה לאמר ביז'של'ם אחר שליל' זון מיטוסים באולפאן, ושallow'ו דוד'ש א'ם יודע שהזקירות הוא גבוח בקשר ליריות שם. וכן אמר לו שב' 7 - 6 חודשים שם שנינ'ים נודלים בז'ה.

(3) א' אמר לא"ש א'ע' א'ג' געפעל' געוואָר השיחה (פ'פורים) עד אה'ק, ושאל'ו אדר' אם היה כן' עונת היל' בשלילה אלא' ששם'נו מבון' וגעה א"ש: עס' דארף' ז' געפעל' ווער. (הכוונה הממשלה ז'וכ' באה'ק, הערת הכותב).

(4) א' ב蹊ש ברכה ע"ז חותנו שרצה לבוא לא"ש. א"ר א'ש: ער' וועט דערעלען קומען אוינ' נאר' (א'ס'א) שמחות, וכן אמר להר' שנמען לאלה'ק' שיז'ר' ערד' השטחים באה'ק' ושבה'ק' שמע' יתור לא' מחייב מל'א' שמע' באה'ק' ושי'ר'ס מה שדיבר בעת התהווות.

(5) א' שאל (של'מו' עכשוו' באונבריסט) אם בשעה הבהא' יתחל למ'ו' לימוד' קורש' ווענה שאם אפ'שו' למ'ו' לימודי' קודש' קצת' טוב, ואיל' יישר' ז'עכ'ר' במקצוע' וברכ' נעם' וורכ' של'ם.

(6) לא' אמר שידיבר באה'ק' עד' מה שחבר בעת התהווות ובתקף וראייה מוכחת שתקוף' מועלת השairy קדרט אמר דבר ואה'ק' דבר התרחט

מעך התקיפות שהיתה באה'ק' ננד' גה'.

(7) שבעה בעית' נכנס' לא'ר'ש (את'ה'). כלום חוץ' משנים הוו' מהר'ים בכשרות וכו'. אף' מהם לא כתוב לא"ש ע"ז. א"ר'ש נתן לכ'א מהם ולאלו' השנים והגיש במינוח

